Quốc Ngữ

Lưu Ngọc Huy

Chữ quốc ngữ hay ngôn ngữ quốc gia?

Có lần, bà Huỳnh Bích Cẩm, Tổng Giám Đốc Hội Phụ Nữ Việt Úc đã hỏi một nhóm các bác cao niên xem họ có biết *"Chữ quốc ngữ của chúng ta là gì không?"*. Bà Cẩm đã thất vọng khi không có ai trả lời là "*tiếng Anh"*!

Cả hai phía đều có lý. Người hỏi và những người được hỏi đều là người Việt, và ngôn ngữ được dùng trong cuộc nói chuyện cũng là tiếng Việt, nên làm sao các bác nghĩ ra được rằng mình là *"công dân Úc"* nên *"quốc ngữ"* của mình phải là "tiếng Anh"! Còn bà Cẩm, dĩ nhiên, hoàn toàn đúng khi mong đợi câu trả lời là "*tiếng Anh"*, vì dù nước Úc có trên hai trăm sắc dân, ngôn ngữ quốc gia của Úc vẫn chỉ duy nhất là tiếng Anh.

Nước Úc là nước vừa *"đa văn hoá"* vừa nhân đạo. Các sắc dân sống hài hoà với nhau, nhưng mỗi sắc dân đều được cho điều kiện để giữ gìn ngôn ngữ mẹ đẻ và nền văn hoá riêng của ông bà tổ tiên của họ.

Cộng đồng chúng ta cũng thế: Bộ Giáo Dục tài trợ cho con em chúng ta học tiếng Việt, và môn tiếng Việt tại Victoria vẫn được xem là một trong những môn chính để tính điểm vào đại học; Chúng ta có thể sống trọn đời tại Úc mà không cần phải biết một câu tiếng Anh nào, vì cho đến nay, các dịch vụ, văn phòng, bộ sở của chính phủ đều có thể có thông dịch để giúp chúng ta.

Nhưng, giữ gìn văn hoá dân tộc và ngôn ngữ mẹ đẻ là một chuyện, học và sử dụng *"ngôn ngữ quốc gia" l*ại là một chuyện khác, lớn hơn, quan trọng và cần thiết hơn!

Vậy thì, tại sao chúng ta lại cần phải học tiếng Anh?

Trước hết, chúng ta cần phải học tiếng Anh, vì không ai có thể bảo đảm rằng chính phủ Úc sẽ tiếp tục thay thế chúng ta trả tiền cho các dịch vụ thông phiên dịch cho đến khi không còn một người Việt thuộc thế hệ thứ nhất nào tại Úc. Quí vị nghĩ sao nếu mỗi lần dùng thông dịch qua điện thoại, quí vị phải trả ít nhất là trên 20 Úc kim, và 60 Úc kim cho thông dịch viên tại chỗ? Còn phiên dịch thì từ 35 Úc kim đến 70 Úc kim cho mỗi 100 chữ thì sao?

Hiện tại, nhiều người Việt tại Úc cũng đã cảm thấy phiền khi phải đợi lâu trên điện thoại để có thông dịch viên giúp đỡ, còn để có người thông ngôn trực tiếp thì đôi khi phải đi tới đi lui, hẹn hò nhiều lần mới được.

Một số người thì nghĩ rằng nếu cần thì họ cứ đến các tổ chức của người Việt, vì họ cho rằng những tổ chức này ***PHẢI*** giúp họ, vì họ là người Việt! Điều này gây ra nhiều hiểu lầm và khó xử cho cả đôi bên. Người đến nhờ thì nghĩ rằng *"chỉ có một cú điện thoại"* hoặc "ch*ỉ có một lá thư"* thôi mà họ cũng không chịu giúp; còn nhân viên các tổ chức, nếu từ chối thì áy náy, còn giúp thì "*chết ngất"*, vì hầu hết các tổ chức cộng đồng của người Việt đã không còn được tài trợ để giúp những việc thuộc dạng *"mới đến định cư"* nữa.

Thứ hai, là nếu không học tiếng Anh, thì *"cha mẹ mất con, ông bà mất cháu"*. Trẻ con thường chỉ nói chuyện bằng tiếng Việt khá lưu loát cho đến khi các em đến tuổi đi học. Sau đó thì chúng hoặc chỉ nói toàn tiếng Anh, nửa Anh nửa Việt, nghe Việt nói Anh, hoặc chỉ dùng tiếng Anh mà thôi. Hơn nữa, khi trưởng thành, trẻ không những chỉ muốn nói chuyện thời tiết, chuyện trong nhà thôi mà còn những chuyện bên ngoài như bạn bè, xã hội, chính trị, và chuyện trên trời dưới đất như chuyện khám phá vũ trụ, chuyện thay đổi khí hậu địa cầu, v.v...

Thứ ba, không học tiếng Anh là đồng nghĩa với việc chúng ta tự nhốt mình trong nhà, trong cộng đồng nhỏ nhoi của mình. Chúng ta không dám nói chuyện với hàng

xóm, ngoài câu chào xã giao, vì sợ không hiểu họ sẽ nói gì. Chúng ta không dám đi họp tại trường học của con cháu mình, không dám mua sắm hoặc sử dụng dịch vụ tại những nơi không có nhân viên người Việt, chúng ta không dám *"làm cho ra lẽ"* khi bị hiếp đáp, chúng ta không dám ... không dám ... không ... không ...

Thứ tư, là nếu không học tiếng Anh, chúng ta sẽ tự làm cho mình trở nên dốt nát. Chuyện xảy ra hôm nay, ba ngày sau chúng ta mới biết khi đọc ngấu nghiến một tờ báo Việt ngữ. Phim ra mấy tháng sau chúng ta mới xem được vì phải chờ có phụ đề hoặc thuyết minh; các chương trình thời sự, phóng sự, giải trí, v.v.. trên Ti Vi, chúng ta chỉ khen chê cách ăn mặc của những người xuất hiện trên màn hình, vì chúng ta chỉ xem ... hình!

Thứ năm, là nếu không học tiếng Anh, chúng ta sẽ tự rước hoạ vào thân vì không hiểu được các bản chỉ dẫn, không biết được các luật lệ mới ra hoặc mới thay đổi. Ví dụ, khi gặp hàng chữ *"Post No Bills"* thay vì hiểu rằng *"Cấm không được dán quảng cáo",* chúng ta có thể hiểu rằng *"Quảng cáo dán được, không tính tiền"!*

Thứ sáu, là nếu không học tiếng Anh, chúng ta có thể làm tổn hại đến danh dự quốc gia. Nếu gặp một du khách hỏi đường, quí vị chỉ biết lắc đầu; hoặc cầm trên tay hộ chiếu Úc để đi khắp năm châu bốn bể, mà ai hỏi gì chúng ta chỉ biết *"Dét, dét, dét",* thì chúng ta sẽ trở thành dân của nước *"Shaketralia"* hay *"Yestralia"* mất!

Thứ bảy..., thứ tám..., thứ chín..., thứ mười ... Nhưng tôi không có thì giờ hoặc điều kiện để học tiếng Anh!

Người ta nói *"thời thế tạo anh hùng".* Nếu quí vị cho rằng mình không có điều kiện để học, thì đó cũng chỉ là nói rằng ở Úc sướng quá nên chúng ta đâm ra lười! Còn câu *"Người Việt có tính hiếu học"* thì sao? Phải chăng đó chỉ là *"huyền thoại",* là lý do để bắt con cháu chúng ta học ngày, học đêm, để trở thành "bác sĩ, kỹ sư" (và chúng ta, khỏi cần học hành gì, cũng hiển nhiên trở thành "ba má bác sĩ")

Vậy, hãy bắt đầu "học" tiếng Anh ngay từ hôm nay! "Học" hay "luyện" tiếng Anh không nhất thiết phải là đăng ký học các khoá này khoá nọ.

Hãy học ngay trong lúc quí vị lái xe – thay vì nghe "nhạc vàng" hay "cải lương", hãy mở radio đài ABC 774 AM – dù buổi đầu quí vị sẽ có cảm giác như "vịt nghe sấm", nhưng nghe mãi sẽ quen, và dù không hiểu hết, quí vị cũng nghe được tiếng Anh "chuẩn" thường xuyên hơn; Hãy học qua các chương trình tin tức, thời sự và phóng sự trên TiVi – nếu không hiểu hết, hãy dùng đài và báo Việt ngữ như là một phương tiện để "kiểm chứng" hoặc "bổ sung" cho những gì mình chưa "thấu đáo".

TIỆM VÀNG JEWELLERY

KIM LUÂN

Handmade Jewellery
Gold - Diamonds - Jade - Pearls
Creative Designs - Repairs While you wait
Engagement & Wedding Rings at Wholesale Prices

phone : 9429 1332
mobile: 0434 090 063

Shop 1-214 Victoria St.
Richmond Victoria 3121